

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל מרדכי (מוטי) שפירא ז"ל

בן חנה ומשה

נולד בירושלים

בתאריך כ"ב בתשרי תש"ו, 29/9/1945

התגורר בירושלים

התגייס בנובמבר 1963

שרת בחיל רגלים

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך י"א בתשרי תשל"ד, 7/10/1973

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 2 שורה: 3 קבר: 2

הותיר אחריו אב ושני אחים

בן 28 בנפלו

קורות חיים

מרדכי (מוטי), בן חנה ומשה, נולד ביום כ"ב בתשרי תש"ו (29.9.1945) בירושלים. הוא למד בבית-הספר היסודי על-שם סוקולוב והמשיך בלימודיו בבית-הספר התיכון המקצועי "אורט" בירושלים, במגמה של מסגרות. מוטי היה בעל "ידי זהב", הצטיין בלימודיו ומוריו שיבחוהו מאוד על דייקנותו. חבר נאמן היה ומוכן לעזור לכל אדם בכל עת. לכן היה חבר באגודת "נוער לנוער", התנדב לשרת כמשקיף תנועה מטעם "המועצה הלאומית למניעת תאונות בדרכים", ומדי שבת ומועד שימש נהג מתנדב באמבולנסים של "מגן דוד אדום" בירושלים. מוטי היה חרוץ מאוד ועמל הרבה, מבלי להתייגע, עד שהשיג את המשימות שנטל על עצמו. חברו סיפר עליו, שהוא "נלחם בזמן, כמו רצה להשיג ולהספיק עוד ועוד". היה לו אופי חזק, כוח שיפוט הוגן והוא ניחן בהבנה רבה ובהיגיון. הוא ידע להסתפק במועט וליהנות ממה שיש לו. חייכן היה, בעל חוש הומור, עליז ושמח, איש חברה ונעים שיחה.

מרדכי גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1963, הוצב לחיל-האוויר ושימש רתך באחת מיחידות התחזוקה של החיל.

בתום תקופת שירותו הסדיר הוצב ליחידת מילואים והיה נקרא לעתים לתקופות של שירות מילואים. בשנת 1970 השתלם בקורס לנהגי זחל"ם ובתפקיד זה שימש בשירות המילואים. הוא היה חייל אחראי ומסור לתפקידו ומקובל מאוד על מפקדיו.

במלחמת יום הכיפורים השתתף מוטי בקרבות נגד המצרים בחזית סיני. ביום י"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973), נפל בקרב במעוז "מילנו", מול קנטרה. הוא עמד שעות רבות בתצפית של המעוז ודיווח למפקדו על תנועת חיילי האויב, ואחר חזר לבונקר תחת אש עזה. לפתע נתגלה לו שהמצרים כיתרו את הבונקר, בלא שהבחינו בו. לאחר שחיילי האויב הסתלקו נצטווה לשוב אל המעוז המרכזי, ואכן עלה בידו לחזור. בשעות הבוקר שלמחרת היום עלה מרדכי להתייצב בעמדת המקלע. בעוד הוא עומד בעמדה וצופה בתנועת האויב פגע בו פגז והוא נהרג במקום. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל. השאיר אחריו אב ושני אחים. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל. במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "מרדכי לחם בגבורה רבה, גילה מסירות רבה לחבריו, אומץ לב ותושייה בקרב, ופעל תוך חירוף נפש וסיכון עצמי רב עד לנפילתו. הוא היה אדם ולוחם למופת". בעיתון "בינינו" ובעיתון "לחברינו" שמוציאה לאור חברת "אגד", פורסמו רשימות לזכרו; חברת "אגד" ארגנה טורניר כדורגל הנערך לזכרו מדי שנה בשנה ותרמה מגן לקבוצה המנצחת, כן תרם אביו מגן וגביע לקבוצה המנצחת בטורניר, שבמסגרתו נושא חבר הנהלת אגד דברי הספד לזכר מרדכי ז"ל. ביום 26 באפריל 2006 העניק אלוף פיקוד המרכז לסמל מרדכי שפירא ז"ל ציון לשבח אישי, אשר נמסר למשפחתו. בנימוקיו להענקת הצ"ש כתב האלוף יאיר נוה: "הדוגמה האישית שנתן, הגשמת ערכי הרעות ואומץ הלב תחת אש, מייצגים את הנורמות ואת הערכים שעליהם יש לחנך את דורות הלוחמים הבאים".

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

שפירא, מרדכי

מרדכי (מוטי), בן חנה ומשה, נולד ביום כ"ב בתשרי תש"ו (29.9.1945) בירושלים. הוא למד בבית-הספר היסודי על-שם סוקולוב והמשיך בלימודיו בבית-הספר התיכון המקצועי "אורט" בירושלים, במגמה של מסגרות. מוטי היה בעל "ידי זהב", הצטיין בלימודיו ומוריו שיבחוהו מאוד על דייקנותו. חבר נאמן היה ומוכן לעזור לכל אדם בכל עת. לכן היה חבר באגודת "נוער לנוער", התנדב לשרת כמשקיף תנועה מטעם "המועצה הלאומית למניעת תאונות בדרכים", ומדי שבת ומועד שימש נהג מתנדב באמבולנסים של "מגן דוד אדום" בירושלים. מוטי היה חרוץ מאוד ועמל הרבה, מבלי להתייגע, עד שהשיג את המשימות שנטל על עצמו. חברו סיפר עליו, שהוא "נלחם בזמן, כמו רצה להשיגו ולהספיק עוד ועוד". היה לו אופי חזק, כוח שיפוט הוגן והוא ניחן בהבנה רבה ובהיגיון. הוא ידע להסתפק במועט וליהנות ממה שיש לו. חייכן היה, בעל חוש הומור, עליז ושמת, איש חברה ונעים שיחה.

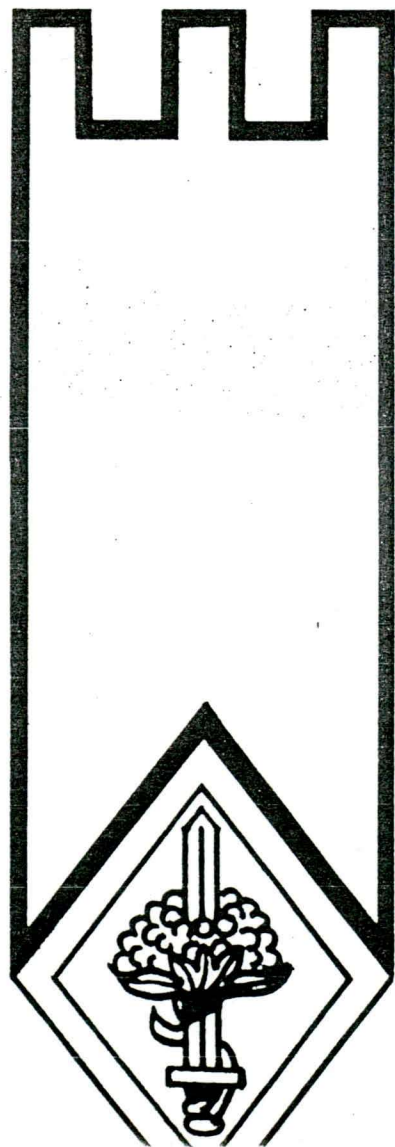
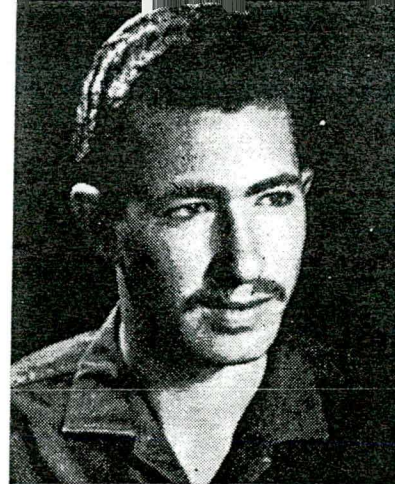
מרדכי גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1963 והוצב לחיל-האוויר ושימש רתך באחת מיחידות התחזוקה של החיל.

בתום תקופת שירותו הסדיר הוצב ליחידת מילואים והיה נקרא לעתים לתקופות של שירות מילואים. בשנת 1970 השתלם בקורס לנהגי זחל"ם ובתפקיד זה שימש בשירות המילואים. הוא היה חייל אחראי ומסור לתפקידו ומקובל מאוד על מפקדיו. במלחמת יום הכיפורים השתתף מוטי בקרבות נגד המצרים בחזית סיני. ביום י"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973), נפל בקרב במעוז "מילנו", מול קנטרה. הוא עמד שעות רבות בתצפית של המעוז ודיווח למפקדו על תנועת חיילי האויב, ואחר חזר לבונקר תחת אש עזה. לפתע נתגלה לו שהמצרים כיתרו את הבונקר, בלא שהבחינו בו. לאחר שחיילי האויב הסתלקו נצטוו לשוב אל המעוז המרכזי, ואכן עלה בידו לחזור. בשעות הבוקר שלמחרת היום עלה מרדכי להתייצב בעמדת המקלע. בעוד הוא עומד בעמדה

וצופה בתנועת האויב פגע בו פגז והוא נהרג במקום. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל. השאיר אחריו אב ושני אחים. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "מרדכי לחם בגבורה רבה, גילה מסירות רבה לחבריו, אומץ לב ותושייה בקרב, ופעל תוך חירוף נפש וסיכון עצמי רב עד לנפילתו. הוא היה אדם ולוחם למופת".

בעיתון "בינינו" ובעיתון "לחברינו" שמוציאה לאור חברת "אגד", פורסמו רשימות לזכרו; חברת "אגד" ארגנה טורניר כדורגל הנערך לזכרו מדי שנה בשנה ותרמה מגן לקבוצה המנצחת, כן תרם אביו מגן וגביע לקבוצה המנצחת בטורניר, שבמסגרתו נושא חבר הנהלת אגד דברי הספד לזכר מרדכי ז"ל.

סמל

שפירא מרדכי (מוטי) ז"ל

בן משה וחנה

נולד בישראל, 1945

נפל במעוז מילנו

ליד תעלת-סואץ

